

N:o 131.

Af Herr **J. A. Åstrand**: *Dels om meddelande af föreskrifter, rörande kontrollen öfver de enskilda jernvägarne och dels om beviljande af ett förslagsanslag å 10,000 kronor för sådant ändamål.*

De enskilda jernvägarne äro nu redan både till antal och utsträckning af den betydelse att de, så väl till sin beskaffenhet som verksamhet, böra ställas under fortgående kontroll från statens sida. Någon sådan utöfvas visserligen nu, men den består endast deri, att arbetet under banornas byggande inspekteras två eller flera gånger om året af någon utaf Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader förordnad person; att den rörliga materielen en gång för alla afsynas, då synförrättaren har till sitt biträde någon maskin-ingenjör; samt att de banor, hvilka åtnjutit bidrag af statsmedel, till banbyggnaden en gång om året besigtigas. I allt öfrigt med undantag af trafiktaxornas uppgörande få de enskilda banornas styrelse sköta sig såsom de för godt finna. Materielens skötsel eller om densamma fortfarande användes, då den ej längre är i fullgodt skick, antagande af banbetjening, utan några ens för lokomotivförare stadgade villkor om för en dylik befattning förvärfvade insigter; om signalering vid banan m. m. beror uteslutande af styrelserna sjelfva att afgöra. Att denna deras beslutanderätt hittills icke ledt till några synnerliga olyckor för den trafikerande allmänheten kan dock ej rimligen berättiga till det antagande att sjelfva systemet är godt. Ju flera de enskilda banorna blifva, ju längre deras materiel varit i tillfälle att begagnas till fortsatt bruk, ju större anledning, en eller annan banas ekonomi kan gifva att till det yttersta inskränka alla dess ut-

gifter, desto större och kraftigare blifva anspråken hos allmänheten att dessa sanma banor ställas under en verksam och fortgående kontroll från statens sida. Då en sådan kontroll redan nu årligen eger rum å de ångbåtar, hvilka äro upplåtna för persontrafik, oaktadt dessas verksamhet ej är så oafbruten som jernvägarnes, är den vid de senare än högre af behovet påkallad. Ej heller böra till lokomotivförare andra personer få antagas än de, hvilka på ett eller annat sätt kunna styrka sig ega härför nödiga kvalifikation. Men om föreskrifter i dessa hänseenden erfordras är dock lika nödvändigt att personer af staten utses, hvilka oafbrutet böra egna sin tid till att kontrollera samma föreskrifters efterlefnad samt allt som till de enskilda banornas fasta och rörliga materiel kan hänföras.

Med anledning af hvad jag sålunda anfört får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta:

1:o) att i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla att Kongl. Maj:t täcktes förordna lämpliga personer till de enskilda jernvägarnes kontrollerande samt meddela närmare föreskrifter om sättet, hvarpå kontrollen skall utöfvas; och

2:o) att för bestridande af härmed förenade kostnader bevilja ett årligt förslagsanslag af 10,000 kronor att af trafikmedlen utgå.

Om remiss till Utskott af denna motion anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1875.

J. A. Åstrand.